

regionerne skal melde tilbage, hvad det er for nogle projekter de vil prioritere inden for de nærmest kommende år. De projekter skal så godkendes i en fase, og jeg synes, det er meget naturligt, når vi sender mange, mange milliarder ud i et samfund, at det sker, efter at der er lavet en langtidsinvesteringsplan, så vi ikke nu får lavet ret dyre investeringer, som viser sig ikke at kunne bruges til noget, fordi man laver noget helt andet med den anden hånd.

Kl. 11:03

Formanden:

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 11:03

Jonas Dahl (SF):

Vi har jo også fået påvist, at regeringen med statsministeren i spidsen har overbetalt privat-hospitalerne med op mod 1 mia. kr. Det er jo påvist fra Rigsrevisionens side, så jeg forstår ikke, hvorfor Venstre bliver ved med at kæmpe den her kamp.

Men jeg vil også godt holde fast i noget, som Anders Fogh Rasmussen sagde i folketingsvalgkampen, helt præcist den 1. november 2007. Her sagde den daværende statsminister: Regeringen har afsat 25 mia. kr. til sygehusnybyggeri, og dertil kan vi lægge 15 mia. kr., som investeres fra regionerne. Men oven i det kommer dertil 10-20 mia. kr. fra salg af gammelt, udtjent sygehusbyggeri og en gevinst på 30 mia. kr. som følge af, at arbejdet kan tilrettelægges mere hensigtsmæssigt.

Jeg undrer mig bare over, at det, statsministeren sagde tilbage i 2007, åbenbart ikke længere er regeringens politik, så regionerne rent faktisk kunne benytte det provenu, der kommer fra salg af gammelt sygehusbyggeri, til at bygge nyt. Endvidere fortalte den daværende sundhedsminister – og det var altså den nuværende statsminister Lars Løkke Rasmussen – dengang, at de offentlige sygehuse netop var forældede.

Jeg forstår ikke helt, hvorfor Venstre løber fra de løfter, man gav i folketingsvalgkampen i 2007.

Kl. 11:04

Formanden:

Det svarer ordføreren på.

Kl. 11:04

Tina Nedergaard (V):

Jamen det kan jeg ikke med min bedste vilje se vi gjorde. Man blev jo stillet i udsigt, at der ville komme 25 mia. kr. til sygehusbyggeri fra regeringens side, for så vidt vi vandt valget, og det gjorde vi jo som bekendt. Det blev aftalt med re-

gionerne, at de 25 mia. kr. kom fra staten, og at de selv skulle komme med 15 mia. kr., og dermed var valgløftet jo indfriet.

Jeg synes, at når man går ud og lover guld og grønne skove ud over de 40 mia. kr., skal man tænke lidt over, at alting har en pris. Der bliver en regning at betale, hver gang man mener, at man kan bruge engangsbeløb, engangssalgssindtægter, sådan som den tidligere regering gjorde. På bare 5 år brugte man 100 mia. kr. i engangssindtægter, mens vi på 8 år kun har brugt 4,5 mia. kr. Engangssindtægter har det med at forsvinde.

Kl. 11:05

Formanden:

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 11:05

Line Barfod (EL):

Det er ret utroligt at høre Venstres ordfører, der hele tiden fortæller om, at det er de andres skyld. Jeg kan forstå, at der aldrig nogen sinde er noget, denne regering kan gøre forkert. Der er aldrig noget at komme efter, det er altid de andres skyld. At der blev en boligboble i Danmark på grund af den måde, man havde lavet skattestop på, så boligpriserne bare kunne stige og stige, og den måde, man havde sluppet det fri på, er ikke regeringens skyld. At rigtig mange mennesker lige nu må gå fra hus og hjem, er ikke regeringens skyld. At rigtig mange mennesker mister deres arbejde, er ikke regeringens skyld. At kommunerne i disse dage sidder og lægger budgetter og river sig i håret, fordi de simpelt hen ikke kan få det til at hænge sammen og er nødt til at skære på børneomsorg, på ældreomsorg, på skoler osv., er ikke regeringens skyld.

Der er overhovedet ingen ting, der er regeringens skyld. Det er altid de andres skyld. Er det rigtigt forstået?

Kl. 11:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:06

Tina Nedergaard (V):

Jeg kunne næsten ikke have sagt det bedre selv. Jeg ville jo nok have sløffet ironien, men selvfølgelig har vi et ansvar, og det har det flertal, der er i Folketinget, jo også taget på sig. Bl.a. synes jeg selv, at det nogle gange har været vanskeligt at forklare en fru Christine Antorini eller en fru Margrethe Vestager, hvorfor vi ikke bare kunne forbruge mere og mere og mere på nogle af de områder, jeg selv har været ordfører på.